№ 30. Warszawa, dnia 22 listopada 1926 r. Rok VIII.

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU.

Cena numeru pojedyńczego 75 groszy, z przesyłką zwyczajną 80 groszy, poleconą 1 zł. 10 groszy. Prenumerata kwartalna 5 złotych. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1m/m szpalty redakcyjnej 30 gr., tabelaryczne i cyfrowe 60 gr. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 3. Tel. redakcji 148-03, tel. Administracji Min. Sk. wewn. 20. Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P. K.O. Nr. 30305.

TREŚĆ.

Przepisy ogólne.

326.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZPOSPOLITEJ

z dnia 27 października 1926 r.

o unieważnienie tytułów na okaziciela, do których prawa zostały zabezpieczone na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczpospolitej z dnia 27 grudnia 1924 r. o zabezpieczeniu praw z tytułów na okaziciela, wywiezionych na terytorjum obecnego związku Socjalistycznych Republik Rad lub złożonych w instytucjach na tem terytorjum.

Na zasadzie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 78 poz. 443) postanawiam co następuje:

Art. 1. 1. Osoby trzecie, pragnące dochodzić swych praw do tytułów na okaziciela, do których prawa zostały zabezpieczone przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia lub zostaną zabezpieczone po jego wydaniu przez Prezesa Głównego Urzędu Likwidacyjnego na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 grudnia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 115 poz. 1032), winny złożyć Prezesowi Głównego Urzędu Likwidacyjnego odnośny sprzeciw w ciągu 3 miesięcy od dnia ogłoszenia w Monitorze Polskim decyzji Prezesa Głównego Urzędu Likwidacyjnego, wzbraniającej wypłat i tranzakcyj, a w przypadku, gdy ogłoszenie decyzji nastąpiło przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, w ciągu 3 miesięcy od tej ostatniej daty.

2. W tym samym terminie trzymiesięcznym instytucje, które emitowały tytuły na okaziciela, do których prawa zostały zabezpieczone przez Prezesa Głównego Urzędu Likwidacyjnego, obowiązane są, w przypadku, gdy prawa do tytułów zostały uprzednio zabezpieczone lub gdy tytuły zostały unieważnione w drodze sądowej albo też gdy zostały zabezpieczone z decyzji Prezesa Głównego Urzędu Likwidacyjnego, zawiadomić o tem Prezesa tegoż urzędu z wymienieniem: a) decyzji zabezpieczającej lub unieważniającej, b) osoby, na rzecz której nastąpiło zabezpieczenie lub unieważnienie oraz c) jej adresu.

3. Zgłaszający sprzeciw winien jednocześnie złożyć w Głównym Urzędzie Likwidacyjnym posiadane tytuły i udowodnić, że były one w prawnem posiadaniu jego, względnie jego poprzedników, przed dniem 7 listopada 1917 r.

Art. 2. 1. Jeżeli Prezes Głównego Urzędu Likwidacyjnego uzna sprzeciw za zasługujący na uwzględnienie, zmieni powziętą uprzednio decyzję zabezpieczającą i zarządzi ogłoszenie zmiany de-

cyzji w Monitorze Polskim na koszt zgłaszającego sprzeciw.

2. W przypadku, gdy Prezes Głównego Urzędu Likwidacyjnego nie uzna sprzeciwu za zasługujący na uwzględnienie, lub zmieni swą decyzję pierwotną, zawiadomi o tem w pierwszym przypadku zgłaszającego sprzeciw, a w drugim — osobę, na rzecz której była wydana pierwotna decyzja zabezpieczająca, potem zmieniona, pouczając ich jednocześnie, że służy im prawo w ciągu jednego miesiąca od dnia otrzymania zawiadomienia, zwrócenia się do właściwego sądu przeciwko drugiej stronie roszczącej prawa do odnośnych tytułów, o uznanie ich na własność powoda (punkt 3 art. 1-go).

3. Powód obowiązany jest jednocześnie ze złożeniem powództwa w sądzie przesłać jeden odpis powództwa do Głównego Urzędu Likwidacyjnego, przyczem ponosi on wszelkie skutki nieprzedstawienia Głównemu Urzędowi Likwidacyjnemu tego odpisu.

Art. 3. 1. Jeżeli w ciągu określonego w art. 1 terminu 3-miesięcznego nikt nie zgłosi sprzeciwu, lub jeżeli w terminie 2-miesięcznym od dnia otrzymania zawiadomienia Prezesa Głównego Urzędu Likwidacyjnego, o którem mowa w punkcie 2 art. 2-go, Główny Urząd Likwidacyjny nie otrzyma odpisu powództwa (punkt 3 art. 2-go), Prezes Głównego Urzędu Likwidacyjnego poweźmie decyzję unieważniejącą tytuły, do których prawa zostały przezeń uprzednio zabezpieczone, i wyda interesowanej osobie odpis urzędowy decyzji wraz z wykazem tytułów unieważnionych.

2. Na podstawie tych dokumentów instytucja emitująca odnośne tytuły na okaziciela wyda osobie interesowanej wszystko to, do czego osoba ta miałaby prawo w pieniądzach i walorach, jako posiadacz tytułów, gdyby była w posiadaniu unieważnionych ich oryginałów w dacie doręczenia instytucji emitującej decyzji Prezesa Głównego Urzędu Likwidacyjnego o zabezpieczeniu praw do tytułów, a więc wyda świadectwa zamienne, duplikaty, skonwertowane tytuły, nowe tytuły złotowe, procenty, dywidendę i t. p.

3. W przypadku, gdy na skutek złożenia przez ich posiadaczy oryginałów tytułów unieważnionych instytucja emitująca dokonała wymiana lub wypłaty przed otrzymaniem zawiadomienia o zabezpieczeniu praw do tych tytułów, interesowanym osobom służy prawo regresu przeciwko osobom, które otrzymały zamienne tytuły lub wypłaty.

Art. 4. 1. Decyzje, dotyczące unieważnionych tytułów emitowanych przez instytucje i osoby prawne, które mają majątek na obszarze Państwa Polskiego, lecz których siedziba prawna znajdowała się na terytorjum obecnego Związku Socjalistycznych Republik Rad, będą przesyłane z urzędu odnośnym zarządcom państwowym, względnie kuratorom sądowym.

2. Odpis urzędowy decyzji unieważniającej wraz z wykazem tytułów unieważnionych, o których mowa w punkcie 1 niniejszego artykułu, będzie uznawany za równoznaczny z oryginałami unieważnionych tytułów.

Art. 5. 1. Osoby, które przed upływem trzech dni od ogłoszenia w Monitorze Polskim decyzji Prezesa Głównego Urzędu Likwidacyjnego o wzbronieniu tranzakcyj wymienionemi w decyzji tytułami nabyły w dobrej wierze odnośne tytuły, mogą domagać się sądownie od sprzedawców zwrotu zapłaconej za nie sumy.

2. Sprzedawcom, którzy sami nabyli tytuły w dobrej wierze, służy prawo regresu przeciwko poprzednim posiadaczom.

Art. 6. 1. W przypadku, gdy pod zastaw unieważnionych tytułów na okaziciela były wydane pożyczki przez b. Skarb rosyjski, b. instytucje kredytowe i b. osoby prawne rosyjskie lub przez instytucje kredytowe polskie, Główny Urząd Likwidacyjny, komunikując instytucjom emitującym wykazy unieważnionych tytułów, zakomunikuje jednocześnie wysokość pożyczek zaciągniętych pod zastaw tytułów. Pożyczki te będą przerachowane na 10% sumy obliczonej według skali § 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 maja 1924 r. o przerachowaniu zobowiązań prywatno-prawnych (Dz. U. R. P. z 1925 r. Nr. 30 poz. 213).

2. Instytucja emitująca wyda należne tytuły, względnie uskuteczni wypłaty, po otrzymaniu od osób interesowanych wskazanej przez Główny Urząd Likwidacyjny sumy i przekaże otrzymane w ten sposób kwoty do Banku Gospodarstwa Krajowego na rachunek depozytowy Głównego Urzędu Likwidacyjnego, zawiadamiając o tem urząd.

Art. 7. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Skarbu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości.

Art. 8. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje na obszarze całego Państwa Polskiego i wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej:
(—) *I. Mościcki.*

Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych:
(—) *J. Piłsudski.*

Minister i Kierownik Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
(—) *K. Bartel.*

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) *Sławoj Składkowski.*

Minister Spraw Zagranicznych:
(—) *August Zaleski.*

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

Minister Sprawiedliwości:
(—) *A. Meysztowicz.*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
(—) *Niezabytowski.*

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

Minister Komunikacji:
(—) *Romocki.*

Minister Robót Publicznych:
(—) *Moraczewski.*

Minister Pracy i Opieki Społecznej:
(—) Dr. *Jurkiewicz.*

Minister Reform Rolnych:
(—) *Witold Staniewicz.*

(D. U. R. P. z dn. 10. XI. 1926 r. Nr. 113 poz. 654).

327.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU.

z dnia 29 października 1926 r.

o wzbronieniu tranzakcji listami zastawnemi b. rosyjskich banków ziemskich: Petersbursko-Tulskiego, Moskiewskiego, Kijowskiego i Połtawskiego oraz obligacjami b. Żytomirskiego Towarzystwa Kredytowego Miejskiego.

Na zasadzie § 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 grudnia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 115 poz. 1031) zarządza się co następuje:

§ 1. Zostają wzbronione, aż do odwołania wszelkie tranzakcje listami zastawnemi b. rosyjskich banków ziemskich: Petersbursko-Tulskiego, Moskiewskiego, Kijowskiego i Połtawskiego oraz obligacjami b. Żytomirskiego Towarzystwa Kredytowego Miejskiego.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

(—(*G. Czechowicz.*

Dz. U. R. P. z dn. 10. XI. 1926 r. Nr. 113 poz. 656).

Organizacja władz.

328.

INSTRUKCJA DLA KONTROLI SKARBOWEJ, PRZYDZIELONEJ DO DOZORU SALIN WZGLĘDNIE KOPALŃ SOLI.

Odnośnie do postanowienia § 41 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 24.VI 1925 r. o organizacji Kontroli skarbowej (Dz. U. M. Sk. z r. 1925 Nr. 27 ,poz. 581) zarządza się co następuje:

I. Obowiązkiem Kontroli Skarbowej, przydzielonej do dozoru w kopalniach soli i żupach zarówno prywatnych jak i państwowych jest czuwać nad tem, aby Skarb Państwa nie poniósł szkody w dochodach z monopolu soli. W tym celu Kontrola Skarbowa przy użyciu środków określonych w art. 3 ust. z 14.XII 1923 o uprawnieniach organów wykonawczych władz skarbowych (Dz. U. R. P. Nr. 5/24 poz. 37) roztoczy czujny nadzór: a) nad produkcją, b) nad przechowaniem soli w magazynach salinarnych, c) nad sprzedażą soli i d) nad wydawaniem tejże z salin i z kopalń.

II. do a) Nadzór nad produkcją soli wykonywa Kontrola Skarbowa przez stwierdzenie 1) czy księgi przepisane dla przedsiębiorstw produkujących sól są należycie prowadzone, 2) czy sól wyprodukowana w warzelniach, względnie wydobyta z kopalń jest wynoszona drogami ubocznemi z zakładów salinarnych.

W tym celu obowiązkiem Kontroli Skarbowej jest zapoznać się z miejscowemi stosunkami zakładu salinarnego zwłaszcza z połączeniami nazewnątrz, a to na podstawie protokółu oględzin przedsiębiorstwa, sporządzonego przez delegata władzy skarbowej I instancji, który każdy funkcjonarjusz Kontroli skarbowej znać musi.

W dzień jak i w nocy nie może stać otworem więcej bram, względnie wyjść, prowadzących nazewnątrz niż to w protokóle oględzin podano; przejścia i bramy nie przeznaczone do zwykłego użytku codziennego muszą pozostawać pod urzędowem współzamknięciem i wolno je otwierać tylko w razie zajścia względnie na czas koniecznej potrzeby i tylko w obecności Kontroli Skarbowej. Klucze od wyjść — bram, tudzież od magazynów soli, będących pod urzędowem współzamknięciem muszą być przechowywane w kancelarji Kontroli Skarbowej w sposób wykluczający wszelkie nadużycia. O ile istnieje zewnętrzne ogrodzenie saliny należy baczyć na to, aby ono nie było uszkodzone, ani też bez wiedzy władz skarbowych zmienione. W razie stwierdzenia uszkodzenia lub zmiany, należy wezwać przedsiębiorstwo do natychmiastowej naprawy uszkodzenia, względnie przywrócenia do pierwotnego stanu.

Kontrola skarbowa ma również zwracać uwagę na to, aby nie wywożono i nie wynoszono soli z miejsca produkcji przy wywozie odpadków soli. W razie uzasadnionego podejrzenia należy poddawać rewizji wozy, jak również osoby, opuszczające salinę, zwłaszcza z bagażami. Rewizje osobiste przeprowadza personel salinarny w obecności i wedle wskazówek Kontroli skarbowej.

III. do d) Kontrola Skarbowa ma baczyć na to, aby sól była wydawana z salin jedynie na podstawie dyspozycji Biura Sprzedaży Soli względnie ekspozytury tegoż biura w salinach wielkopolskich. Wyjątkowo może być sól wydawana również na podstawie dyspozycji Naczelnika Państwowego Zakładu salinarnego lub w razie jego nieobecności jego zastępcy dla miejscowych lub też z okolicznych powiatów hurtowników soli, o ile przedłożą kwit kasowy na zapłacenie przypadającej należności za sól względnie przedłożą dostateczny dowód (odcinek P. K. O.), że przypadającą należność przesłali na rachunek Biura Sprzedaży Soli. Sól przeznaczona na wywóz za granicę Rzeczypospolitej może być wywieziona jedynie na podstawie zezwolenia Ministerstwa Skarbu.

IV. Kontrola Skarbowa musi być obecną przy ważeniu i wydawaniu soli z salin, musi zwracać

uwagę, by waga i ciężarki znajdujące się na salinie były przepisowo ocechowane (co drugi rok) i musi baczyć na to, aby ilość (waga) wydawanej soli tudzież gatunek tejże odpowiadał dyspozycji Biura Sprzedaży Soli lub Ekspozyturze tegoż biura w salinach wielkopolskich względnie zapłaconej za soli należności.

V. Kontrola Skarbowa musi baczyć, by przepisy dotyczące wydawania soli po cenach zniżonych, a zatem soli przemysłowej i bydlęcej były jak najściślej przestrzegane, aby tam, gdzie przepis tego wymaga, zarówno sól bydlęca jak i przemysłowa była skażona **w przepisany sposób** przed wydaniem jej z saliny.

VI. Sól sprzedaje się wedle wagi netto t. zn., że opakowania nie liczy się do wagi soli, przyczem dopuszczalna jest nadwyżka lub ubytek na wadze w granicach najwyżej do 2%.

VII. Transporhy nieskażonej soli przemysłowej jakoteż soli przeznaczonej na wywóz za granicę muszą być wysyłane pod zamknięciem urzędowem do miejsca przeznaczenia.

VIII. Kontrola Skarbowa prowadzi dokładny zapisek soli wysyłanej, względnie wydawanej z saliny lub z kopalni wedle załączonego wzoru z wyszczególnieniem wagi i jakości wydanej soli (warzonka, jadalna mielona, jadalna w kruchach, bydlęca lub przemysłowa mielona albo w kruchach). Wszelkie uwagi i zarzuty dotyczące ilości i jakości wydawnej soli ma Kontrola Skarbowa wnosić do Naczelnika Państwowej saliny, który rozstrzyga osatecznie. W razie niezadawalającego rozstrzygnięcia lub o ile idzie o przedsiębiorstwo prywatne, należy o tem donieść przełożonej władzy skarbowej.

Postanowienia niniejszej instrukcji nie naruszają w niczem rozporządzeń wydanych przez Ministerstwo Przemysłu i Handlu, zwłaszcza co do oddawania i spedycji soli, o ile nie stoją w sprzeczności z tą instrukcją.

IX. W stosunku do przedsiębiorstwa salinarnego i personelu tegoż ma Kontrola Skarbowa zachować się w służbie spokojnie i taktownie.

X. O każdem wykrytem przekroczeniu należy bezzwłocznie donosić w przepisany sposób przełożonej władzy skarbowej.

Warszawa, dn. 26. X. 1926.

Kierownik Departamentu Akcyz i Monopoli:

J. Leśniowski.

Przepisy celne.

329.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: SKARBU, PRZEMYSŁU I HANDLU ORAZ ROLNICTWA I DÓBR PANSTWOWYCH

z dnia 30 października 1926 r.

w sprawie częściowej zmiany rozporządzenia z dnia 23 lipca 1926 r. o ulgach celnych.

Na podstawie art. 7 punkt b) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustępowi pierwszemu § 1 rozporządzenia z dnia 23 lipca 1926 r. o ulgach celnych (Dz. U. R. P. Nr. 74, poz. 430) nadaje się brzmienie następujące:

„Przy przywozie maszyn i aparatów niewyrabianych w kraju, o ile stanowią część składową nowoinstalowanych kompletnych urządzeń oddziałów zakładów przemysłowych lub mają służyć do obniżenia kosztów względnie zwiększenia produkcji przemysłowej i rolnej, może być stosowane cło ulgowe wynoszące 20% cła normalnego".

§ 2. Rozoprządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

(—) *G. Czechowicz.*

Minister Przemysłu i Handlu:

E. Kwiatkowski

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:

(—) *Niezabytowski.*

(Dz. U. R. P. z dn. 9. XI. 1926 r. Nr. 112 poz. 650).

330.

KOMUNIKAT.

W okręgu administracyjnym Dyrekcji Ceł w Wilnie nadane zostały kolejowemu urzędowi celnemu II kl. w Olechnowiczach z dniem 1-go listopada 1926 roku uprawnienia Urzędu Celnego I-ej kl.

Warszawa, dnia 2 listopada 1926 r.

Kierownik Departamentu Ceł.

Do L. D. K. 10717/C. Ks./26.

Przepisy rachunkowo-kasowe.

331. WPŁYWY Z DANIN PUBLICZNYCH I MONOPOLI.

OZNACZENIE WPŁYWU (według paragrafów i pozycji preliminarza budżetowego na rok 1926)	Za I półrocze 1926 r.		W lipcu 1926 r.		W sierpniu 1926 r.	
	Złote	gr.	Złote	gr.	Złote	gr.
Daniny Publiczne i Monopole	**673,199,008**	**84**	**134,700,755**	**38**	**132,692,093**	**87**
Daniny Publiczne	**426,435,797**	**84**	**83,071,350**	**83**	**84,740,264**	**93**
Daniny Publiczne *bez Podatku Majątkowego, dodatku nadzwyczajnego*	**403,809,465**	**16**	**78,563 357**	**42**	**76,767,760**	**58**
Par. 10 podatki bezpośrednie *(bez podatku majątkowego)*	**200,302,018**	**21**	**36,521,174**	**61**	**37,358,018**	**89**
poz. 1. Podatki gruntowe	32,949,823	45	2,825,043	40	5,686,339	60
" 2. Podatki od nieruchomości miejskich i niektórych wiejskich	15 874,310	74	2,481,012	77	2,810,715	65
" 3. Podatek przemysłowy	88,262,674	29	21,712,312	68	19.757,841	45
" 4. Podatek od skrzynek depozytowych	57,024	75	103	97	45	36
" 5. Podatek dochodowy	44,976,177	06	6,384,840	33	5,889,155	—
" 6. Podatek od kapitałów i rent	4,474,143	95	982,067	91	939,800	06
" 7. Zaległości podatków zniesionych	853,907	37	122,420	31	118,015	37
" 8. Odsetki zwłoki, kary, należytości egzekucyjne i grzywny	12,853,956	60	2,013 373	24	2,156,106	40
Par. 11. Podatki pośrednie	**62,614,498**	**80**	**14,889,375**	**57**	**12,583,522**	**55**
poz. 1. Podatek od wina	1,725,991	56	242,907	75	265,395	89
" 2. " " piwa	3 595,818	73	1,062,826	34	1,137,383	42
" 3. " " cukru	36,594,783	14	11,190,213	03	8,832,043	29
" 4. " " drożdży	3,964,420	52	455,773	20	490,904	50
" 5. " " oleju skalnego	11,711,641	49	1,307 480	32	1,284,893	76
" 6. " " zapalniczek	17,996	36	3,091	55	3,461	16
" 7. " " kwasu octowego	165,809	13	29,836	16	43,785	91
" 8. Akcyzowe opłaty patentowe	3,066,865	69	218,142	38	218,879	56
" 9. Odsetki zwłoki, kary i grzywny	1,420,757	93	370,597	54	291,705	76
" 10. Podatki zniesione	350,405	25	8,507	30	15,069	30
Par. 12. Cło	**82,244,498**	**51**	**16,815,687**	**41**	**15,905,246**	**99**
poz. 1. Cło przywozowe	72,185,056	96	15,080,063	77	14,179,053	05
" 2. Wpływy uboczne cła przywozowego	5,349,938	57	1.063,359	78	1,250,053	74
" 3. Cło wywozowe	4 035,931	90	535,236	56	368,893	74
" 4. Wpływy uboczne cła wywozowego	673,571	08	137,027	30	107,246	46
Par. 13. Opłaty stemplowe *(należytości)*	**58,648,458**	**64**	**10,337,119**	**83**	**10,920,972**	**15**
poz. 1. Podatek spadkowy	1,765,337	75	344,489	81	468,162	47
" 2. " od darowizn	166,213	75	52,056	91	57,462	15
" 3. Opłaty od ubezpieczeń	1,489,909	47	324,244	91	559,923	77
" 4. " " weksli	9,823,844	92	1.901 004	68	2,037,298	62
" 5. Podatek giełdowy	333,710	28	38,768	62	91,505	42
" 6. Opłaty od dokumentów przewozowych	2,098,898	59	331,863	50	319,066	89
" 7. " " kart do gry	92,662	75	7,213	—	9,692	50
" 8. " " rachunków i poświadczeń odbioru	3,972,808	51	660,371	83	727 762	30
" 9. Należytości sądowe	529,806	01	70,334	81	93,222	43
" 10. Opłaty alienacyjne	9.036,623	55	1,704,443	86	1,706,305	57
" 11. Opłaty wyżej niewymienione	11,553,618	66	1,945,906	28	2,031,115	97
" 12. Sprzedaż znaczków stemplowych	15,714,177	30	2,692,768	10	2,569,413	66
" 13. Odsetki zwłoki, grzywny i koszty załatwień administracyjnych	2,020,847	10	263,653	52	310,040	40
Par. 14. Podatek majątkowy	**22,626,332**	**68**	**4,118,342**	**09**	**6,290,462**	**48**
" **15. Nadzwyczajny dodatek do danin publiczn.**	—	—	**389,651**	**32**	**1,682,041**	**87**
Monopole	**246,763,211**	**—**	**51,629,404**	**55**	**47 951,828**	**94**
Dz. 12. Monopol sacharyny	42,034	38	8,000	—	5,000	—
" 13. " soli	17,499,618	63	3,231,523	05	3.674,489	78
" 14. " tytoniowy	114,022,288	94	28,002,876	79	25,003,871	16
" 15. " spirytusowy	109,918,473	93	19,405,379	72	18,289,259	68
" 16. Loterja Państwowa	1,100,150	—	250,000	—	250,000	—
" 17. Monopol zapałczany	4,180,645	12	731,624	99	729,208	32

Warszawa, dnia 23 października 1926 roku.

DYREKTOR DEPARTAMENTU: (—) *R. Czauderna.*

Za Naczelnika Centralnej Księgowości:
(—) *A. Elżanowski*, Księgowy.

OGÓLNO-PAŃSTWOWE ZESTAWIENIE OBROTÓW KASOWYCH za miesiąc sierpień 1926 r.

UWAGA. Zestawieniem tem są objęte obroty Centralnej Kasy Państwowej, kas skarbowych i kas specjalnych na całym obszarze Państwa.

	WPŁACONO DO KAS SKARBOWYCH						Wypłacono w kasach skarbowych			Po potrąceniu kwot zwróconych na wznow. kredyt. wydatki netto wynoszą
	Dochody			Zwroty na wznowienie kredytów			Wydatki			
	Zwyczajne	Nadzwyczajne	Razem	Zwyczajne	Nadzwyczajne	Razem	Zwyczajne	Nadzwyczajne	Razem	
Pozostałość na 1-go sierpnia 1926 r.:										
Gotówka w kasach	—	—	13,729,842.95	—	—	—	—	—	—	
„ na r-ku w P. K. O.	—	—	9,477,074.10	—	—	—	—	—	—	
„ „ „ w B. P.	—	—	7,594.205.21	—	—	—	—	—	—	
Razem	—	—	**30,801,122.26**	—	—	—	—	—	—	
I. BUDŻETOWE:										
A. Administracja:										
Prezydent Rzeczypospolitej	18,343.45	—	18.343.45	906.44	—	906.44	72,289.44	50,156.42	122,445.86	121,539.42
Sejm i Senat	1,190.72	—	1,190.72	1,009.—	—	1,009.—	70,170.45	137,038.07	207,208.52	206,199.52
Kontrola Państwowa	—	—	—	2,108.01	—	2,108.01	27,960.22	—	27,960.22	25,852.21
Prezydjum Rady Ministrów	536.55	—	536.55	941.56	—	941.56	41,863.47	—	41,863.47	40,921.91
M-stwo Spraw Zagranicznych	311,023.91	69,470.91	380,494.82	10,702.11	2,078.26	12 780.37	3,265,676.43	569,951.73	3,835,628.16	3,822 847.79
„ „ Wojskowych	840,652.34	333.97	840,986.31	1,759 545.35	12,349.01	1.771,894.36	36,106,734.15	6,383,058.39	42,489,792.54	40,717,898.18
„ „ Wewnętrznych	1,454,373.20	—	1,454,373.20	116,318.78	508.31	116,827.09	6,500,108.76	217,333.79	6,717,442.55	6,600,615.46
„ Skarbu	78,653,412.18	8,130,656.27	86,784,068.45	47,072.13	674.41	47,746.54	3,066,154.05	188,987.29	3,255,141.34	3,207,394.80
„ Sprawiedliwości	2 744,384.82	—	2,744,384.82	20,512.75	—	20,512.75	2,416,157.12	125,000.—	2,541,157.12	2,520.644.37
„ Przemysłu i Handlu	378,920.74	—	378.920.74	20,082.74	1,053.68	21,136.42	226,497.81	1,293,025.58	1,519,524.39	1,498,386.97
„ Kolei	7,902.36	—	7,902.36	1,089.59	—	1,089.59	38,128,48	—	38,128.48	37,038.89
„ Roln. i Dóbr Państwowych	816,196.83	146,544.42	962,741,25	16,741.35	—	16,741.35	1,916,172.—	719.16	1,916,891.16	1,900,149.81
„ Wyzn. Rel. i Ośw. Publ.	107,613.04	—	107,613.04	94,679.56	—	94,679.56	13.248,984.39	112,374.97	13,361,359.36	13,266,679.80
„ Robót Publicznych	571,086.17	1,867,864.56	2 438,950.73	73.622.31	1,120.90	74,743.21	4,057,016.10	4,879,047.03	8,936,063.13	8,861,319.92
„ Pracy i Opieki Społecznej	122,785.73	—	122,785.75	14,283.98	—	14,283.98	6,106,704.08	—	6.106,704.08	6,092.420.10
„ Reform Rolnych	27 811.90	—	27,811.90	13,233.14	—	13,233.14	1,235,763.93	2,367,050.48	3,602,814.41	3,589,581.27
Emerytury	1,114,972.88	—	1,114,972.88	76,324.56	—	76,324.56	6,166,383.68	—	6,166,383.38	6,090,059.12
Renty inwalidzkie i zaopatrzenia	—	—	—	69,261.94	—	69,261.94	7,704,615.24	—	7.704,615.24	7,635.353.30
Długi państwowe	—	—	—	15.08	—	15.08	2,822,909.61	—	2,822,909.61	2,822,894.53
Razem A.	**87,171,210.84**	**10,214,870.13**	**97,386,080.97**	**2,338,450.38**	**17,784.57**	**2,356,234.95**	**95 090,289.41**	**16,323,742.91**	**111,414,032.32**	**109,057 797.37**

B. Przedsiębiorstwa:										
Prezydjum Rady Ministrów:										
a) Polska Agencja Telegraficzna	—	—	—	—	—	—	7,500.—	—	7,500.—	7,500.—
b) Drukarnie Państwowe	7,000.—	—	7,000.—	—	—	—	—	—	—	—
c) Monitor Polski	35,000.—	—	35,000.—	—	—	—	—	—	—	—
Ministerstwo Spraw Wojskowych:										
Wytwórnie wojskowe	—	—	—	—	—	—	—	1.250.000.—	1,250,000.—	1,250,000.—
Ministerstwwo Spraw Wewnętrznych:										
Zdrojowiska Państwowe	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Ministerstwo Skarbu:										
Państwowe Zakłady Graficzne	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Ministerstwo Przemysłu i Handlu:										
a) Poczta i Telegraf	7,798,489.89	—	7,798,489.89	—	—	—	—	—	—	—
b) Przedsiębiorstwa górniczo - hutnicze i przemysłowe	305273.25	—	305,273.25	—	—	—	—	—	—	—
c) Państwowa wytwórnia aparatów telegraficznych i telefonicznych	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
d) Radiotelegraf	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Ministerstwo Kolei:										
Koleje żelazne	6,000,000.—	—	6,000,000.—	—	—	—	—	—	—	—
Ministersłwo Roln. i Dóbr Państwowych:										
Polskie Lasy Państwowe	6,500,628.18	—	6,500,628.18	—	—	—	—	—	—	—
Razem B.	**20,646,391.32**	—	**20,646,391.32**	—	—	—	7,500.—	1,250,000.—	1,257,500.—	1,257,500.—
C. Monopole:										
Ministerstwo Skarbu:										
Sacharyna	5,000.—	—	5,000.—	—	—	—	—	—	—	—
Sól	3,674,489.78	—	3,674.489.78	—	—	—	—	—	—	—
Tytoń	25,003,871.16	—	25,003,871.16	—	—	—	—	—	—	—
Spirytus	18,289,259.68	—	18,289,259.68	—	—	—	—	—	—	—
Loterja Państwowa	250,000.—	—	250,000.—	—	—	—	—	—	—	—
Zapałki	729,208.32	—	729,208.32	—	—	—	—	—	—	—
Razem C.	**47,951,828.94**	—	**47,951,828.94**	—	—	—	—	—	—	—
Razem A + B + C	**155 769,431.10**	**10,214,870.13**	**165 984,301.23**	**2,338,450.38**	**17,784.57**	**2,356,234.95**	**95,097,789.41**	**17,573,742.91**	**112,671 532.32**	**110,315,297.37**
II. AUTONOM. OBROTY BUDŻ. WOJEW. ŚLĄSKIEGO	**6,500,495.75**	**5,305.50**	**6,505,801.25**	**43,372.72**	—	**43,372.72**	**1,872,116.90**	**2,318,832.77**	**4,190,949.67**	**4 147,576.95**

	Przychody	Rozchody
III. POŻYCZKI PAŃSTWOWE (WEWNĘTRZNE) OBROTY GOTÓWKĄ:		
5% prem. pożyczka dolarowa	688.112.78	6 634.28
8% bilety skarbowe	—	300.—
5% bilety skarbowe	—	2.20
6% bony złote	—	12,148.52
Bony podatkowe	—	50.—
Razem III	**688.112.78**	**19,135.—**
IV. POŻYCZKI ZAGRANICZNE	—	—
V. SUMY OBROTOWE:		
Zaliczki na uposażenie	1,259.320.48	2,696.742.68
Zaliczki specjalne	3,160,997.06	14,713,729.35
Sumy niewłaściwie lub nadmiernie wpłacone do sum skarbowych	345,815.03	364.316.51
Obroty gotówkowe między kasami	153,970,957.30	150,572,508.90
Bezgotówkowe obroty	33,217,382.57	32,595,509.38
Skup listów zastawnych Państwowego Banku Rolnego wpłaconych na podatek majątkowy	—	79,870.—
Przelano z sum budż. z tytułu r-ku „Rezerwa A" w Banku Polskim.	1,483,284.88	—
Rachunek „Rezerwa B" w Banku Polskim	2,000,000.—	—
Przelano z r-ku żyrowego na r-k „Rezerwa B" w Banku Polskim	—	2,000,000.—
Wszelkie inne obroty	137,736,205.36	161,827,717.34
Razem V	**333,173,962.68**	**364,850.394.16**
VI. SUMY OBCE:		
Rachunki bieżące	109,105,545.67	107,693,874.09
Sumy depozytowe	10,339,700.85	4,153,672.06
Fundusze specjalne	2,865,506.07	1,140,786.—
Sumy komunalne	20,728,059.56	14,103,704.85
Razem VI	**143,038,812.15**	**127,092,037.—**
Pozostałość z końcem sierpnia 1926 r.		
gotówka w kasach	—	45,074,990.73
„ na r-ku w P. K. O.	—	8,111,746.07
„ „ „ w B. P.	—	20,580,935.07
Razem	—	**73,767 671.87**
	680,192,112.35	**680,192,112.35**

Warszawa, dnia 29 października 1926 r.

Dyrektor Departamentu:
(—) *R. Czauderna.*

Obroty papierami procentowemi w miesiącu sierpniu 1926 r.

	Przychody.	**Rozchody.**
Pozostałość na 1-go sierpnia 1926 r.	28,304,011.12	—
Obratowe	1.936,883.16	11,283,257.82
Depozytowe	643,408.55	716.765.66
Specjalne	2,777.31	228.27
Pozostałość z końcem sierpnia 1926 r.	—	18,886,828.39
	30,887,080.14	**30,887,080.14**

Za Naczelnika Centralnej Księgowości:

(—) *A. Elżanowski*, Księgowy.

Przepisy o instytucjach bankowych.

332.

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 18 października 1926 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu statutu Banku Polskiego.

Na podstawie art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 4 września 1926 r. o zatwierdzeniu zmian w statucie Banku Polskiego (Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 531) ogłaszam jednolity tekst statutu Banku Polskiego w brzmieniu obecnie obowiązującem.

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

Załącznik do obwieszczenia Ministra Skarbu z dnia 18 października 1926 r. — poz. 639.

STATUT BANKU POLSKIEGO.

I. Postanowienia ogólne.

Art. 1.

Celem regulowania obiegu pieniężnego i ułatwiania kredytu zawiązuje się na podstawie niniejszego statutu spółka akcyjna pod nazwą „Bank Polski", wyposażona przez Państwo w przywilej emisji biletów bankowych i nazywana w niniejszym statucie Bank.

Art. 2.

Bank jest osobą prawną i ma prawo używania pieczęci z godłem państwowem i z napisem w otoku „Bank Polski".

Art. 3.

Siedzibą Banku jest miasto stołeczne Warszawa. Działalność Banku obejmuje cały obszar Rzeczypospolitej Polskiej i może być rozszerzona na mocy odpowiednich układów, zatwierdzonych przez Radę Ministrów na wniosek Ministra Skarbu, na terytorja, włączone do polskiego obszaru celnego.

Bank może za zgodą Ministra Skarbu otwierać i zwijać Oddziały i Zastępstwa.

II. Kapitał zakładowy i akcje Banku.

Art. 4.

Kapitał zakładowy Banku wynosi sto miljonów złotych, podzielonych na miljon akcyj po 100 złotych. Powiększenie kapitału zakładowego do sumy, nieprzekraczającej stu pięćdziesięciu miljonów złotych, może być dokonane za zgodą Ministra Skarbu, na skutek uchwały Rady Banku, powziętej większością co najmniej dziewięciu członków Rady i Prezesa Banku.

Dalsze powiększenie kapitału zakładowego może nastąpić na mocy uchwały Walnego Zebrania Akcjonarjuszów w sposób przewidziany w art. 12.

Art. 5.

Akcje Banku są imienne. Każdą wydaną akcję imienną wpisuje się do prowadzonej przez Bank księgi akcjonarjuszów z oznaczeniem imienia i nazwiska, miejsca zamieszkania i zawodu właściciela.

Akcje Banku winny być opatrzone numerami porządkowemi, pieczęcią Banku i podpisami: Prezesa Banku, Dyrektora i Skarbnika. Podpisy mogą być wykonane sposobem graficznym.

Na podstawie uchwały Rady Banku mogą być wydane akcje zbiorowe.

Za zgodą Prezesa Banku akcje imienne mogą być zamienione na akcje na okaziciela, jednakże tylko w odcinkach nie wyższych nad 10 akcyj, przyczem ogólna ilość akcyj na okaziciela nie może przekraczać 15% kapitału zakładowego Banku.

Art. 6.

Do każdej akcji dołącza się arkusz kuponowy na otrzymywanie dywidendy w ciągu lat 10 oraz talon, po przedstawieniu którego właściciel akcji otrzymuje po upływie lat 10-ciu nowy arkusz kuponowy i nowy talon. Na kuponach i talonie oznacza się numer akcji oraz lata w porządku kolejnym. Kupony i talony winny być opatrzone graficznie wykonanemi podpisami Dyrektora i Skarbnika.

Art. 7.

Wpisanie zmiany własności akcji imiennej w księdze akcjonarjuszów następuje na zasadzie zgody Prezesa Banku, zaznaczonej na akcji obok cesji.

Akcjonarjusz winien, celem uzyskania prawa uczestniczenia na Walnem Zebraniu i prawa wybieralności do Rady Banku i Komisji Rewizyjnej, uzyskać na przepisanie akcji imiennej zgodę Prezesa Banku.

W wypadkach spadkobrania zaznacza się zmianę właściciela akcji imiennej w księdze akcjonarjuszów i na samej akcji na mocy prawnego wylegitymowania się spadkobiercy.

Art. 8.

W razie zagubienia akcji imiennej właściciel jej zawiadamia o tem Bank, celem ogłoszenia w Monitorze Polskim najpierw o zagubieniu akcji, a po upływie trzech miesięcy o jej unieważnieniu, poczem akcjonarjusz otrzymuje nową akcję imienną wraz z talonem bez kuponów, opatrzoną temi samemi numerami z zaznaczeniem, że została wydana wzamian zagubionej.

W razie zagubienia akcji na okaziciela obowiązują ogólne przepisy prawne.

O zagubieniu kuponów Bank żadnych zastrzeżeń nie przyjmuje.

Art. 9.

Opłaty na rzecz Banku za odnotowanie przelewu prawa własności lub za wydanie nowych akcyj wzamian zagubionych określa Rada Banku.

Art. 10.

Dywidendę wypłaca się okazicielowi kuponu w terminie oznaczonym przez Walne Zebranie.

Prawo do dywidendy za kupony, nieprzedstawione do opłaty w ciągu lat pięciu od daty ich płatności, ulega przedawnieniu i sumy przypadające do wypłaty za te kupony przelewa się do funduszu rezerwowego.

III. Władze Banku.

A. Walne Zebranie.

Art. 11.

Akcjonarjusze zapisani w księgach Banku, korzystają z przysługującego im prawa uczestniczenia w sprawach Banku przez Walne Zebranie.

Art. 12.

Do kompetencji Walnego Zebrania należą następujące sprawy:

a) zatwierdzenie sprawozdań rocznych, bilansu, rachunku zysków i strat oraz projektowanego podziału zysków;

b) wybory członków Rady Banku i Komisji Rewizyjnej, ich zastępców oraz ustalanie dla nich wynagrodzenia;

c) wszelkie sprawy wniesione przez Radę Banku;

d) powiększenie kapitału zakładowego ponad sumę, wskazaną w art. 4;

e) inne zmiany statutu;

f) likwidacja Banku.

Uchwały Walnego Zebrania, dotyczące powiększenia kapitału zakładowego, wymagają zatwierdzenia przez Ministra Skarbu.

Uchwały, dotyczące innych zmian statutu oraz likwidacji w czasie trwania przywileju emisyjnego, wymagają zatwierdzenia przez władze ustawodawcze.

Art. 13.

Walne Zebrania bywają zwyczajne i nadzwyczajne.

Zwyczajne Walne Zebrania zwołuje Rada Banku raz do roku przed upływem marca, przedewszystkiem dla spraw, wskazanych w punktach a) i b) art. 12.

Nadzwyczajne Walne Zebranie zwołuje Rada:

a) na podstawie własnej uchwały;

b) na żądanie Prezesa Banku;

c) na żądanie akcjonarjuszów Banku, uprawnionych do udziału w Walnem Zebraniu, a reprezentujących co najmniej ¼ część kapitału zakładowego.

W wypadkach, przewidzianych w punktach b) i c) winny być Radzie, jednocześnie z żądaniem zwołania Walnego Zebrania, przedstawione sprawy, które mają być wniesione na Walne Zebranie. Sprawy na Walne Zebranie wnosi Rada wraz z własnym wnioskiem.

Nadzwyczajne Walne Zebranie winno być zwołane najpóźniej w ciągu 4 tygodni od dnia złożenia Prezesowi Banku odnośnego żądania.

Art. 14.

Wnioski akcjonarjuszów, uprawnionych do udziału w Walnem Zebraniu a reprezentujących co najmniej 1/10 część kapitału zakładowego, winny być umieszczone na porządku dziennym Walnego Zebrania, jeśli złożone zostały Radzie na 4 tygodnie przed jego terminem.

Art. 15.

Ogłoszenie o zwołaniu Walnego Zebrania umieszcza się wraz z porządkiem obrad w Monitorze Polskim, co najmniej na trzy tygodnie przed terminem

Art. 16.

Do uczestniczenia w Walnem Zebraniu uprawnieni są ci właściciele akcyj imiennych, którzy:

a) są zapisani w księgach Banku jako właściciele akcyj co najmniej od 4 miesięcy przed terminem Zebrania, przyczem jeżeli od chwili wpisu do księgi akcjonarjuszów upłynął już rok, Bank może żądać przed wydaniem karty wstępu złożenia dowodu posiadania akcyj;

b) posiadają zdolność do działań prawnych;

c) nie są pozbawieni praw obywatelskich i co do których majątku nie jest wdrożone postępowanie upadłościowe.

Art. 17.

Prawo jednego głosu na Walnem Zebraniu daje każde 25 akcyj, jednakże nikt nie może mieć więcej niż 500 głosów.

Art. 18.

Każdy akcjonarjusz, uprawniony do udziału w Walnem Zebraniu (art. 16) i do głosowania na niem (art. 17), może wykonywać swoje prawa przez pełnomocnika.

Akcjonarjusz, posiadający mniej niż 25 akcyj, może upoważnić do zastępstwa innego akcjonarjusza, przyczem każde 25 akcyj łącznie z reprezentowanemi dają prawo do jednego głosu.

Pełnomocnikiem może być tylko akcjonarjusz, uprawniony do udziału w Walnem Zebraniu, lecz nikt nie może posiadać więcej niż 500 głosów razem z własnemi.

Każdemu akcjonarjuszowi wolno mieć tylko jednego pełnomocnika.

Pełnomocnictwa do uczestniczenia i głosowania na Walnem Zebraniu są wolne od opłat stemplowych.

Pełnomocnictwa wystawia się w formie listu do Dyrekcji Banku Polskiego, podpisanego własnoręcznie pełnem imieniem i nazwiskiem akcjonarjusza.

Art. 19.

Pełnomocnictwa do uczestniczenia na Walnem Zebraniu winny być przedstawione w Centrali Banku w Warszawie najpóźniej na siedem dni przed terminem Zebrania dla wpisania na listę upoważnionych do głosowania i przygotowania kart wstępu z oznaczeniem ilości głosów.

Akcjonarjusze otrzymują karty wstępu na podstawie zapisów w księdze akcjonarjuszów. Wydawanie kart wstępu rozpoczyna się na dwa tygodnie przed terminem Zebrania i przerywa się na trzy dni przed Zebraniem.

Art. 20.

Pełnomocnikiem Skarbu Państwa jako okcjonarjusza Banku na Walnem Zebraniu jest osoba wskazana piśmiennie przez Ministra Skarbu przed rozpoczęciem Zebrania.

Art. 21.

Uchwały Walnego Zebrania są prawomocne, gdy biorą w niem udział akcjonarjusze, reprezentujący co najmniej 1/5 część kapitału zakładowego, jednakże do rozstrzygania spraw, dotyczących powiększenia kapitału zakładowego, zmian w statucie, a także likwidacji Banku potrzebna jest obecność reprezentantów co najmniej połowy kapitału zakładowego. W razie braku kompletu ma być w przeciągu 14 dni zwołane powtórne Walne Zebranie, którego uchwały są prawomocne bez względu na ilość obecnych. Na powtórnem Zebraniu mogą być rozpatrywane tylko sprawy, umieszczone na porządku obrad Zebrania, które do skutku nie doszło.

Art. 22.

Na Walnem Zebraniu przewodniczy Prezes Banku, a w razie jego nieobecności jego zastępca. Protokół Zebrania prowadzi sekretarz powołany przez przewodniczącego.

Art. 23.

Uchwały Walnego Zebrania zapadają prostą większością głosów z wyjątkiem uchwał w sprawach, dotyczących zmiany statutu likwidacji Banku, które wymagają większości 2/3 obecnych głosów oraz wyborów, przy których za wybranych należy uważać tych, którzy otrzymali więcej niż połowę obecnych głosów. Przy wyborach w razie potrzeby zarządza się głosowanie ściślejsze. W razie równości głosów w tym wypadku rozstrzyga losowanie.

Przy wyborach do Komisji Rewizyjnej akcjonarjusze rozporządzający 1/5 częścią głosów na Walnem Zebraniu, mają prawo wyboru jednego członka i jego zastępcy, lecz wówczas nie uczestniczą w wyborach pozostałych członków i ich zastępców.

B. Rada Banku.

Art. 24.

Rada Banku nadaje ogólny kierunek działalności Banku, nadzoruje czynności organów wykonawczych Banku i jest uprawniona do rozstrzygania wszystkich spraw, które nie są zastrzeżone na rzecz Walnego Zebrania.

W szczególności do obowiązków Rady należy:

a) wybór Naczelnego Dyrektora oraz innych członków Dyrekcji i przedstawianie ich do zatwierdzeni Ministrowi Skarbu;

b) wydawanie przepisów o prawach i obowiązkach Dyrekcji oraz wyznaczanie norm jej wynagrodzenia;

c) mianowanie członków Komitetów Dyskontowych;

d) zatwierdzanie budżetu wydatków Banku, zestawionego przez Dyrekcję;

e) ustalanie wysokości stopy dyskontowej oraz stawek procentowych i prowizyjnych Banku;

f) decydowanie o nabywaniu i pozbywaniu nieruchomości (art. 56 i art. 57) oraz o braniu udziału w przedsiębiorstwach, wymienionych w art. 56;

g) składanie sprawozdań rocznych Walnemu Zebraniu do zatwierdzenia.

Art. 25.

Rada Banku składa się z Prezesa Banku i Wiceprezesa Banku, mianowanych przez Prezydenta Rzeczypospolitej oraz 12 członków Rady, wybieranych przez Walne Zebranie, które wybiera nadto corocznie trzech zastępców. W razie ustąpienia członka Rady przed terminem, albo z powodu sprzeciwu Ministra Skarbu (art. 26), wchodzi ten zastępca, który otrzymał najwięcej głosów; przy równej liczbie głosów wchodzi starszy wiekiem. Zastępca sprawuje czynności członka aż do najbliższego zwyczajnego Walnego Zebrania.

Art. 26.

Członkowie Rady z wyboru wybierani są na trzy lata.

Ministowi Skarbu w ciągu 3 dni po dokonaniu wyborów przysługuje prawo założenia sprzeciwu przeciwko wyborowi któregokolwiek z członków Rady lub zastępców.

Corocznie ustępuje 4 członków Rady według starszeństwa wyboru, a w ciągu pierwszych dwóch lat przez losowanie. Ustępujący cłonkowie Rady mogą być wybrani ponownie.

Art. 27.

Każdy członek Rady z wyboru winien przez czas pełnienia swych czynności posiadać w depozycie Banku co najmniej 100 akcyj, zapisanych na jego własne nazwisko lub jeśli jest reprezentantem osoby prawnej,—na nazwisko tej osoby.

Art. 28.

Członkowie Rady otrzymują wynagrodzenie za udział w posiedzeniach, w wysokości ustalonej przez Walne Zebranie.

Art. 29.

Członkami Rady nie mogą być posłowie i senatorowie ani urzędnicy państwowi i wojskowi w

służbie czynnej. Członkowie Rady muszą odpowiadać warunkom wymienionym w punktach b) i c) art. 16.

Członek Rady, który stracił prawo uczestniczenia w Walnem Zebraniu lub warunki wybieralności do Rady, przestaje być członkiem Rady.

Art. 30.

Radę zwołuje Prezes Banku przynajmniej raz na miesiąc, drogą piśmiennych lub telegraficznych zawiadomień.

Na żądanie czterech cbłonków Rady, Rada winna być zwołana w przeciągu tygodnia.

Art. 31.

Na posiedzeniach Rady przewodniczy Prezes Banku.

Posiedzenie jest zdolne do uchwał, o ile jest obecnych 7 członków, oraz Prezes Banku lub jego zastępca.

Art. 32.

Uchwały Rady zapadają prostą większością głosów, z wyjątkiem wypadków, w których wymagana jest większość kwalifikowana (art. 4 i 52). W razie równości głosów przeważa głos przewodniczącego.

Art. 33.

Protokół posiedzeń Rady prowadzi osoba wyznaczona przez Prezesa.

Każdy z członków Rady może zaznaczyć w protokóle swoje odrębne zdanie.

Art. 34.

Rada Banku ustala iloma i czyjemi podpisami mają być opatrzone zobowiązania, listy i wszelkie dokumenty wystawione przez Bank i ogłasza o tem w Monitorze Polskim.

C. Prezes Banku.

Art. 35.

Prezesa Banku mianuje Prezydent Rzeczypospolitej na wniosek Rady Ministrów na okres pięciu lat. Po upływie tego terminu Prezes może być mianowany ponownie.

Prezes nie może być jednocześnie posłem lub senatorem, ani też nie może sprawować żadnego płatnego państwowego, komunalnego lub prywatnego urzędu, ani należeć do organów kierowniczych lub nadzorczych jakiegokolwiek przedsiębiorstwa, ani też być jego wspólnikiem firmowym lub komandytowym i musi odpowiadać warunkom, wymienionym w punktach b) i c) art. 16.

Przepisy niniejszego artykułu nie dotyczą przedsiębiorstw, w których Bank bierze udział w myśl art. 56.

Art. 36.

Prezes otrzymuje stałe uposażenie z funduszów Banku ustalone przez Ministra Skarbu na wniosek Rady Banku; za udział w posiedzeniach Rady nie otrzymuje osobnego wynagrodzenia.

Art. 37.

Prezes Banku, może być usunięty przez Prezydenta Rzeczypospolitej, na wniosek Rady Ministrów, gdy nie wypełnia swych obowiązków lub nie jest zdolny do ich pełnienia lub utraci warunki określone artykułem 35. Wniosek Rady Ministrów winien być oparty na orzeczeniu Komisji, powołanej na żądanie Ministra Skarbu, składającej się z jednego członka, wyznaczonego przez Ministra Skarbu, jednego przez Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego i jednego przez Pierwszego Prezesa Najwyższego Trybunału Administracyjnego.

Art. 38.

Prezes ma zwierzchni nadzór nad całą działalnością Banku, przewodniczy w Radzie Banku i czuwa nad wykonaniem jej uchwał. Podpisuje w imieniu Rady nominacje członków Dyrekcji oraz wyższych urzędnikow Banku, których mianowanie zastrzeże sobie Rada.

Prezesowi Rady przysługuje prawo zawieszenia uchwały Rady, która zdaniem jego wykracza przeciw ustawom, statutowi Banku lub interesowi państwowemu w szczególności zadaniom wyrażonym w artykule 1. Zawieszoną uchwałę przedstawia Prezes Ministrowi Skarbu. O ile Minister Skarbu w terminie trzech dni potwierdzi sprzeciw Prezesa, zawieszona uchwała nie podlega wykonaniu.

Prezes może brać udział w posiedzeniach Dyrekcji z głosem doradczym. Jeśli jednak postanowienie Dyrekcji nie jest zdaniem Prezesa zgodne z podstawowemi zamierzeniami Banku, to może on wstrzymać wykonanie uchwały aż do decyzji Rady.

Art. 39.

Prezes składa Ministrowi Skarbu raz na miesiąc sprawozdanie z działalności Banku.

Dla utrzymania łączności z Bankiem przysługuje Ministrowi Skarbu prawo mianowania Komisarza Banku, który może brać udział w posiedzeniach Rady i Dyrekcji Banku z głosem doradczym oraz ma prawo żądania od władz Banku wszelkich wyjaśnień.

Art. 40.

Wiceprezesa Banku mianuje na wniosek Rady Ministrów Prezydent Rzeczypospolitej na okres pięciu lat.

Wiceprezes musi odpowiadać wymaganiom, określonym w ustępie drugim artykułu 35.

Wiceprezes zastępuje Prezesa Banku w razie jego nieobecności. Prezes może mu przekazywać część swoich czynności.

Wiceprezes otrzymuje stałe uposażenie z funduszów Banku, ustalane przez Ministra Skarbu na wniosek Rady Banku; za udział w posiedzeniach Rady nie otrzymuje osobnego wynagrodzenia.

Wiceprezes może być ponownie mianowany; przed upływem lat pięciu może być usunięty jedynie w trybie przewidzianym w artykule 37.

Art. 41.

Przed objęciem urzędowania Prezes i Wiceprezes Banku składają na ręce Prezydenta Rzeczypospolitej uroczyste ślubowanie, że będą sprawowali swoje obowiązki zgodnie z zadaniem i statutem Banku, oraz wszelkiemi siłami dążyli do wypełnienia przez Bank jego zadań publicznych.

Takie samo ślubowanie składają członkowie Rady na ręce Prezesa Banku.

D. Dyrekcja.

Art. 42.

Dyrekcja Banku, będąca jego organem wykonawczym i administracyjnym, składa się z Naczelnego Dyrektora i Dyrektorów w liczbie oznaczonej przez Radę, wybranych przez Radę i zatwierdzonych przez Ministra Skarbu. Członkowie Dyrekcji nie mogą być posłami i senatorami i nie mogą zajmować żadnych płatnych stanowisk poza Bankiem, z wyjątkiem przedsiębiorstw, w których Bank bierze udział w myśl art. 56.

W czasie nieobecności Naczelnego Dyrektora zastępuje go jeden z Dyrektorów, wyznaczony przez Radę.

Uposażenie Naczelnego Dyrektora i Dyrektorów jest stałe i nie może być uzależnione ani od zysków, ani od obrotów Banku i przedsiębiorstw, w których Bank bierze udział (art. 56). Wysokość wynagrodzenia oznacza Rada Banku.

Art. 43.

Naczelny Dyrektor lub jego zastępca bierze udział w obradach Rady bez prawa głosowania i przedstawia jej wszelkie wnioski Dyrekcji.

Art. 44.

Posiedzenia Dyrekcji zwołuje Naczelny Dyrektor lub jego zastępca w miarę potrzeby, zawiadamiając o tem Prezesa Banku. Uchwały Dyrekcji winny być krótko zaprotokółowane i w odpisie przesyłane Prezesowi Banku. Uchwały Dyrekcji zapadają prostą większością głosów.

E. Komisja Rewizyjna.

Art. 45.

Walne Zebranie wybiera z pośród siebie 5 członków Komisji Rewizyjnej i 3 zastępców (art. 23). Komisja Rewizyjna rozpatruje w pierwszym kwartale każdego roku bilans Banku i składa sprawozdanie Walnemu Zebraniu. Niezależnie od tego Komisja Rewizyjna może dokonywać w każdym czasie rewizji poszczególnych czynności Banku po uprzedniem porozumieniu się z Prezesem Banku, który może również zażądać dokonania rewizji.

Komisja ma prawo żądać od Dyrekcji i od Rady Banku wszelkich wyjaśnień i okazania potrzebnych ksiąg i dowodów Banku.

Komisja Rewizjna wybiera przewodniczącego ze swego grona i uchwala swoje wnioski większością głosów. Do prawomocności uchwał potrzebna jest obecność co najmniej 3 członków.

W razie ustąpienia członka Komisji Rewizyjnej, wchodzi zastępca, który otrzymał największą ilość głosów. Zastępcy mogą być również powoływani do czynności rewizyjnych w razie nieobecności członka Komisji.

Członkowie Komisji Rewizyjnej otrzymują wynagrodzenie w wysokości oznaczonej przez Walne Zebranie.

IV. Przywilej emisji biletów Banku.

Art. 46.

Bank posiada do 31 grudnia 1944 r. wyłączny przywilej wypuszczania biletów bankowych, będących prawnym środkiem płatniczym i posiadających nieograniczoną moc umarzania zobowiązań przez zapłatę, wyjąwszy wypadki, w których na mocy wyraźnego postanowienia ustawy lub umowy zapłata ma nastąpić w inny sposób.

Przywilej ten może być przedłużony na mocy osobnej ustawy.

Art. 47.

Bank będzie miał obowiązek wymiany wypuszczonych biletów bankowych na każde żądanie i w nieograniczonych ilościach na monety złote.

Moment rozpoczęcia przez Centralę Banku w Warszawie obowiązkowej wymiany biletów na złoto według ustawy monetarnej zostanie oznaczony rozporządzeniem Rady Ministrów wydanem na wniosek Ministra Skarbu opierający się na uchwale Rady Banku.

Art. 48.

Bilety bankowe mogą być wypuszczone w odcinkach, których wysokość ustali Rada Banku za zgodą Ministra Skarbu. Każdorazowo przed wypuszczaniem nowych odcinków musi być w Monitorze Polskim ogłoszony ich dokładny opis.

Art. 49.

Wycofanie z obiegu poszczególnych odcinków lub też wszystkich kategoryj biletów bankowych ustala Rada Banku za zgodą Ministra Skarbu. Terminy wymiany, po których upływie wycofane bilety zostają umorzone, ogłaszane będą w Monitorze Polskim i nie mogą być krótsze niż 6 miesięcy od dnia ich ogłoszenia.

Równowartość nieprzedstawionych w terminie do wymiany biletów przelewa się na dobro rachunku Skarbu.

Art. 50.

Podrabianie biletów Banku podlega karom ustanowionym: na obszarze mocy obowiązującej rosyjskiego kodeksu karnego z r. 1903 — za podrabianie banknotów państwowych polskich, na obszarze mocy obowiązującej austr. kodeksu karnego z r. 1852 — za podrabianie publicznych papierów kredytowych, a na obszarze mocy obowiązującej niem. kodeksu karnego z r. 1877 — za podrabianie krajowych pieniędzy papierowych.

Odpowiednie postanowienia powyższych ustaw karnych mają zastosowanie, jeśli chodzi o usiłowanie podrabiania biletów Banku oraz o puszczanie

względnie usiłowanie poszczania w obieg tych podrobionych biletów Banku.

Art. 51.

Obieg biletów bankowych ma być pokryty co najmniej w 30% następującemi wartościami:

a) zapasem złota w monetach i sztabach;

b) zapasem srebra według wartości w złocie, jednakże nie wyżej nad 5% zapasu złota;

c) zapasem pieniędzy zagranicznych;

d) wierzytelnościami w pierwszorzędnych bankach zagranicznych, płatnemi natychmiast lub za wypowiedzeniem nie dłuższem jak 30 dni;

e) natychmiast płatnemi czekami i przekazami na zagraniczne pierwszorzędne banki;

f) zapasem weksli, wystawionych w kraju lub zagranicą, w walucie zagranicznej i akceptowanych przez firmy zagraniczne o niewątpliwej zdolności płatniczej.

Wartości, wymienione w punktach c), d), e) i f), winny opiewać na waluty, które mogą być bez trudności zamienione na waluty wymienialne na złoto.

Rada Banku oznacza, jakie waluty zagraniczne odpowiadają powyższym warunkom:

Przy obliczaniu pokrycia potrąca się:

a) sumy uzyskane z pożyczek, zabezpieczonych złotem Banku,

b) zobowiązania Banku w walutach zagranicznych, płatne w przeciągu 90 dni.

Z chwilą rozpoczęcia wymiany biletów Banku na złoto, te tylko waluty zagraniczne mogą być uważane za pokrycie w rozumieniu niniejszego artykułu, które w każdej chwili będą mogły być faktycznie wymienione zagranicą na złoto, zaś do weksli zagranicznych (punkt f) można zaliczać tylko weksle akceptowane lub żyrowane przez pierwszorzędne banki zagraniczne i płatne w ciągu 90 dni.

Art. 52.

Pokrycie 30 procentowe może być z ważnych powodów obniżane na mocy zatwierdzonej przez Ministra Skarbu uchwały Rady, powzietej większością conajmniej dziewięciu członków Rady i Prezesa Banku.

Ilekroć pokrycie obiegu biletów bankowych spadnie poniżej 40% a nie niżej 30%., Bank płaci Skarbowi za każdą dekadę podatek emisyjny w wysokości 1 proc. w stosunku rocznym od sumy emisji.

Ilekroć pokrycie obiegu biletów bankowych spadnie poniżej 30%., Bank płaci Skarbowi podatek od nadwyżki obiegu biletów ponad sumę pokrytą w wysokości 30% według następujących norm:

3	%	rocznie przy pokryciu poniżej	30 %
6	„	„ „ „ „ „	27 „
10	„	„ „ „ „ „	24 „

aż do 20 włącznie; przy dalszym spadku pokrycia podatek 10%-wy podnosi się o 1% za każdy spadek o 1% poniżej 20%.

Obliczenie podatku odbywa się co dziesięć dni przy sporządzaniu dekadowych bilansów.

Jeżeli procent pokrycia spada poniżej 30 proc., stopa dyskontowa musi być wyższa ponad 6 proc. przynajmniej o jedną trzecią część stopy podatku płaconego Skarbowi.

Za zgodą Ministra Skarbu Rada Banku może większością co najmniej dziewięciu członków Rady iPrezesa Banku zmienić art. 51 w tym kierunku:

a) że statutowe pokrycie obiegu biletów bankowych, przewidziane w art. 51, zostanie podniesione z 30% do 40%;

b) że przy obliczaniu pokrycia będą włączane do obiegu biletów bankowych wszystkie natychmiast płatne zobowiązania;

c) że ostatni ustęp art. 51 wejdzie w życie bez względu na wymagania przewidziane w art. 47.

Po wejściu w życie 40-procentowego pokrycia biletów bankowych zasady opodatkowania, podług ustępu trzeciego niniejszego artykułu, będą stosowane przy spadku pokrycia poniżej 40%, 37%, 34% i 30%.

Art. 53

Bilety bankowe, znajdujące się w obiegu, które nie są pokryte wartościami, wskazanemi w art. 51, muszą być pokryte:

a) wekslami i innemi wartościami, wskazanemi w punkcie a) art. 55;

b) zapasem polskich monet srebrnych i bilonem, który to zapas nie może jednak przekraczać 5 proc. ogólnej sumy emisji biletów bankowych;

c) pożyczkami, zabezpieczonemi wartościami, wyszczególnionemi w art. 63;

d) zapasem papierów procentowych, wyszczególnionych w art. 55, punkt e);

e) długiem Skarbu Państwa na rachunku bezprocentowego kredytu, z którego Skarb korzysta do sumy nie wyższej nad 50 miljonów złotych przez cały czas trwania przywileju Banku.

Art. 54.

Bank wymienia na każde żądanie złoto na bilety bankowe według ustawowego stosunku z potrąceniem kosztów bicia, badania technicznego i innych opłat, w wysokości pobieranej za te czynności przez Rząd.

V. Czynności bankowe.

Art. 55.

Do zakresu działania Banku, poza czynnościami emisyjnemi (art. 46 — 54), należy:

a) dyskonto weksli, warrantów, papierów wylosowanych i kuponów (art. 58 i 60);

b) udzielanie pożyczek, zabezpieczonych wartościami, wyszczególnionemi w art. 63;

c) kupno i sprzedaż złota i srebra;

d) kupno i sprzedaż walut obcych oraz dewiz, utrzymywanie zagranicą rachunków oraz

korzystanie z kredytów, potrzebnych do wykonywania tych czynności;

e) kupno i sprzedaż na rachunek własny papierów procentowych państwowych, komunalnych i hipotecznych z tem zastrzeżeniem, że na kupno tych papierów, nie może być zużytych więcej jak 10% kapitałów własnych Banku;

f) przyjmowanie wkładów (art. 69) i otwieranie rachunków żyrowych;

g) sprzedaż przekazów i wypłat na własne Oddziały;

h) inkasowanie weksli i innych dokumentów;

i) przyjmowanie depozytów na przechowanie i do administracji (art. 71);

j) załatwianie wszelkich zleceń komisowych z dziedziny bankowej.

Art. 56.

Bank nie może nabywać na swój własny rachunek akcyj i udziałów, z wyjątkiem akcyj lub udziałów przedsiębiorstw, przygotowujących bilety bankowe i inne papiery (Polska Wytwórnia Papierów Wartościowych), przedsiębiorstw, mających na celu budowę i prowadzenie elewatorów zbożowych oraz przedsiębiorstw, utworzonych w porozumieniu z Ministrem Skarbu, mającym bezpośrednio na celu ułatwianie działalności Banku. Udział Banku w kapitale zakładowym wymienionych przedsiębiorstw nie może razem wynosić więcej niż 25 miljonów złotych.

Poza wypadkami, przewidzianemi w art. 57 Bank nie może nabywać na własność nieruchomości, o ile nie są potrzebne na pomieszczenie Banku i jego pracowników.

Bank nie może kupować na własny rachunek, ani udzielać pożyczek na zastaw własnych akcyj, jednkże może je nabywać dla umieszczenia funduszu emerytalnego pracowników Banku.

Art. 57.

Bank dyskontuje weksle, powstałe z dokonaści i przejmować wierzytelności hipoteczne i inne prawa rzeczowe w drodze cesji, licytacji lub egzekucji tylko na pokrycie i zabezpieczenie swoich należności wątpliwych lub niezapłaconych w terminie. Bank obowiązany jest pozbyć się tych praw najpóźniej w przeciągu roku od daty nabycia. Przedłużenie terminu może nastąpić jedynie za zgodą Prezesa Banku.

Art. 58.

Bank dyskontuje weksle, powstałe z dokonanych obrotów gospodarczych. Weksle te mają być w chwili przyjęcia płatne najdalej w ciągu trzech miesięcy, w miejscowościach, w których Bank ma swój oddział lub zastępstwo, przyczem winny być opatrzone z zasady trzema, a wyjątkowo tylko dwoma podpisami osób, całkowicie zasługujących na zaufanie.

Warranty (świadectwa zastawowe), przedstawione do dyskonta, muszą być płatne również najdalej w ciągu trzech miesięcy i posiadać co najmniej dwa podpisy osób lub firm, całkowicie zasługujących na zaufanie.

Warranty, zabezpieczone całkowicie produktami rolnemi, oraz weksle rolników za nabyte nasiona, nawozy sztuczne, narzędzia rolnicze i inwentarz mogą być sześciomiesięczne, jednakże suma tych warrantów i weksli nie może przekraczać 20 proc. sumy portfelu wekslowego Banku.

Bank nie jest obowiązany do wyjawiania powodów nieprzyjęcia weksla do dyskonta.

Art. 59.

Dyskonto weksli odbywa się w całem Państwie według jednolitej stopy dyskontowej, ustalonej i ogłaszanej w Monitorze Polskim przez Radę Banku.

Art. 60.

Bank może dyskontować papiery wartościowe państwowe, komunalne i hipoteczne oraz kupony od nich, płatne najdalej w ciągu trzech miesięcy od dnia zdyskontowania.

Ogólna suma zużyta na dyskontowanie tych papierów nie może przekraczać 10% sumy portfelu wekslowego Banku.

Art. 61.

Dla oceny weksli i innych wartości powołuje się Komitety Dyskontowe.

Komitety Dyskontowe rozstrzygają większością głosów o przyjęciu weksli i innych wartości w granicach kredytów przyznanych poszczególnym podawcom.

Przewodniczącymi Komitetu Dyskontowego są kierownicy Oddziałów Banku. Przewodniczący mogą odmówić przyjęcia weksli lub innych wartości zaaprobowanych przez większość Komitetu, jednak na żądanie Komitetu przekazują te sprawy do rozstrzygnięcia Dyrekcji Banku.

Art. 62.

Członków Komitetów Dyskontowych powołuje Rada Banku z pośród osób, posiadających znajomość stosunków rolniczych, przemysłowych i handlowych danego okręgu, przyczem zasięga opinji zrzeszeń gospodarczych. Rada dba o to, by różne gałęzie wytwórczości zarówno z uwagi na jej rodzaj, jak i na wielkość przedsiębiorstw były reprezentowane w Komitetach Dyskontowych.

Członkowie Komitetów są powoływani na trzy lata, przyczem po upływie tego terminu mogą być mianowani ponownie.

Obowiązki swe pełnią bezpłatnie.

Członkowie Komitetów obowiązani są postępować z największą bezstronnością i sumiennością i zachować najściślejszą dyskrecję o naradach Komitetu. Żaden członek Komitetu nie może wydawać opinji, głosować lub wpływać na innych członków Komitetu w sprawie przyjęcia weksli i innych wartości podpisanych przez firmę, w której interesach uczestniczy w jakikolwiek sposób. Członkowie Komitetu składają przed objęciem swych funkcyj na ręce Prezesa Banku lub osoby przez niego upoważnionej uroczyste ślubowanie, którego rotę ustala Rada Banku.

Krewni pierwszego stopnia, wspólnicy i pracownicy przedsiębiorstw członków Rady Banku i Komitetów Dyskontowych nie mogą być powoływani do tych Komitetów.

Art. 63.

Bank udziela pożyczek i otwiera kredyty na przeciąg czasu nie dłuższy niż 3 miesiące, na zastaw:

a) złota i srebra;

b) papierów wartościowych o stałem oprocentowaniu, notowanych na giełdach polskich, do wysokości, nieprzewyższającej 20 proc. sumy portfelu wekslowego Banku;

c) weksli, płatnych w kraju lub zagranicą w terminie nie dłuższym niż 6 miesięcy, w walucie polskiej lub zagranicznej, o ile pozatem odpowiadają warunkom wymienionym w art. 58;

d) walut i dewiz, odpowiadających warunkom art. 51 punktów c), d), e) i f).

Art. 64.

Zastaw odbywa się przez oddanie przedmiotu zastawu Bankowi przy deklaracji, wyrażającej zgodę właściciela na sprzedaż oddanego przedmiotu przez Bank w drodze publicznej licytacji lub na giełdzie, o ile w 10 dni po ustalonym terminie pożyczka nie zostanie spłacona.

Art. 65.

Stopa procentowa od pożyczek, zabezpieczonych zastawem, winna być co najmniej o 1% wyższa od stopy doskontowej, obowiązującej w okresie, za który procent jest pobrany.

Rada Banku ustala pozostałe warunki i normy tych pożyczek, w szczególności zaś oznacza, jakie papiery wartościowe i w jakim procencie swojej wartości mogą być przyjmowane do zastawu.

Art. 66.

O ile dłużnik chce spłacić jakikolwiek dług wobec Banku przed terminem, otrzyma za pozostały czas płatności długu zwrot odsetek, według zasad ustalanych przez Radę Banku.

Art. 67.

Jeżeli pożyczka, zabezpieczona zastawem, w terminie nie została spłacona, wówczas służy Bankowi prawo sprzedaży zastawu na rachunek dłużnika bez odwoływania się do sądu i bez stawiania dłużnika w zwłoce. Bank władny jest albo dokonać sprzedaży na giełdzie, albo też zarządzić przetarg publiczny za pośrednictwem notarjusza. Bank nie ma obowiązku zawiadamiania dłużnika o zamierzonej sprzedaży zastawów. Przewyżka pozostała po potrąceniu przypadającej Bankowi należności oraz kosztów, związanych ze sprzedażą zastawów, stanowi własność dłużnika.

Bank ma prawo zwrócić się bezpośrednio do dłużnika z żądaniem zwrotu długu, niespłaconego w terminie, niezależnie od tego, czy skorzystał z praw, ciążących na zastawionym przedmiocie.

Art. 68.

Przyjęte na zabezpieczenie należności Banku zastawy nie podlegają ani zapowiedzeniu, ani zajęciu w poszukiwaniu jakichkolwiek należności prywatnych, skarbowych czy innych, a w razie upadłości dłużnika nie mogą być przekazane do masy upadłościowej przed całkowitem zaspokojeniem przypadających Bankowi należności z tytułu udzielonej na ich zastaw pożyczki w kapitale, procentach i kosztach. Skutkiem tego sprzedaż zastawu na pokrycie należności Banku, zarządzona na mocy art. 67, nie może być wstrzymana przez żadne czynności prawne.

Art. 69.

Bank może przyjmować za zwykłem potwierdzeniem pieniądze i banknoty krajowe i zagraniczne bez oprocentowania, na rachunki bieżące do zwrotu na każde żądanie, albo z oznaczeniem terminu zwrotu.

Za zgodą Ministra Skarbu Bank może również przyjmować wkłady procentowe, lecz tylko od własnych pracowników oraz członków władz Banku.

Bank może bez podania powodów odmówić otwarcia rachunku i przyjęcia wkładu, jak również otwarty już rachunek zamknąć.

Art. 70.

Bank obowiązany jest na żądanie Ministra Skarbu przyjmować bezpłatnie wpłaty na rachunek Skarbu Państwa i dokonywać bezpłatnie wszelkich wypłat z tego rachunku, ponadto zaś może załatwiać komisowo wszelkie operacje na rachunek Skarbu Państwa, o ile z tych operacyi nie wynika saldo, obciążające Skarb Państwa.

Art. 71.

Bank przyjmuje na przechowanie złoto i srebro, gotówkę, dowody niepieczętowane, a papiery wartościowe na przechowanie i do administracji. Władze i sądy, powołane do przyjmowania depozytów, mogą zezwalać na złożenie papierów wartościowych do depozytu Banku i takie złożenie zastępuj złożenie do depozytu sądu lub władzy, która zezwolenia tego udzieliła, pod warunkiem zachowania przez składającego zastrzeżeń w zezwoleniu poczynionych.

Złożenie papierów wartościowych do depozytu Banku odnosi się również do funduszu o charakterze pupilarnym i zastępuje zastrzeżenie (winkulację) przy następującym trybie postępowania: wydaje się dowód depozytowy na którym wymienia się zdeponowane papiery wartościowe oraz ich właściciela; zamiast arkusza odsetkowego wydaje się dowód na odbieranie kuponów ze wskazaniem osoby upoważnionej do ich odbierania, na tym dowodzie odnotowuje się każdorazowo wydanie kuponów.

Art. 72.

Wystawione przez Bank kwity depozytowe są przenośne w drodze cesji, o ile inny tryb postępowania nie był ustalony przy złożeniu depozytu.

Bank może zażądać sądowego lub notarjalnego uwierzytelnienia cesji.

Art. 73.

Przy czynnościach bankowych Bank kieruje się postanowieniami niniejszego statutu, a w braku ich stosuje przepisy prawa obowiązującego.

Zakres oraz sposoby dokonywania czynności bankowych statutem dozwolonych ustala Rada Banku.

VI. Sprawozdanie, bilans i rozdział zysków.

Art. 74.

Rok kalendarzowy jest rokiem operacyjnym Banku.

Papiery wartościowe, będące w posiadaniu Banku, wstawia się do bilansu według ich kursu giełdowego z dnia 31 grudnia, a w razie gdyby w tym dniu nie było notowań — według kursu dni poprzednich. O ile jednak kurs giełdowy jest wyższy od ceny nabycia papierów, za podstawę przyjmuje się kurs nabycia.

Z kosztów handlowych tylko wydatki na nowe banknoty mogą być rozkładane na większą ilość lat.

Art. 75.—

Z całego czystego rocznego zysku przeznacza się 10% na fundusz zapasowy aż do chwili, gdy fundusz ten dojdzie aż do 20% kapitału zakładowego; w następnych latach przeznacza się na ten cel 5% aż do chwili gdy fundusz zapasowy dojdzie do połowy kapitału zakładowego.

Z reszty wydziela się przedewszystkiem akcjonarjuszom dywidendę nie wyższą niż 8%. Jeśli, po potrąceniu na fundusz zapasowy, zysk nie przekroczy 12% kapitału zakładowego, to z części zysku, pozostałej po odliczeniu 8% dywidendy, przeznacza się połowę dla akcjonarjuszów na superdywidendę, a połowę dla Skarbu. O ile zysk, wykazany po potrąceniu na fundusz zapasowy, przekracza 12% kapitału zakładowego, to z nadwyżki, pozostałej po odliczeniu 8% dywidendy, 2% superdywidendy i 2% dla Skarbu, przypada jedna trzecia na dalszą superdywidendę, a dwie trzecie dla Skarbu.

O ile zyski roczne nie wystarczają na wydzielenie dywdendy w wysokości 4%, zaś fundusz zapasowy wynosi więcej niż 10% kapitału zakładowego to można z niego uzupełnić dywidendę do 4%.

Art. 76.

Fundusz zapasowy jest przeznaczony na pokrycie strat i odpisów, niedających się pokryć z rocznych zysków oraz na uzupełnienie dywidendy do 4% (art. 75).

Co najmniej połowa funduszu zapasowego musi być lokowana w papierach państwowych.

Art. 77.

Akcje Banku i wypłacona od nich dywidenda i superdywidenda nie podlegają przez pierwsze 10 lat żadnym podatkom.

Art. 78. —

Bank winien ogłaszać w Monitorze Polskim:

a) bilans i roczne zamknięe rachunku zysków i strat najpóźniej na dwa tygodnie przed Walnem Zebraniem;

b) skrócony bilans za każdą dekadę najadalej w 7 dni po jej upływie.

Skrócony bilans musi zawierać następujące pozycje:

A. po stronie czynnej:

a) kruszec: złoto i srebro według wartości w złocie (art. 51, punkt a) i b);

b) waluty, dewizy i wierzytelności zagraniczne, służące jako pokrycie obiegu biletów bankowych w myśl art. 51;

c) polskie monety srebrne i bilon (art. 53, punkt b);

d) portfel wekslowy (art. 55, punkt a);

e) pożyczki zabezpieczone zastawami (art. 63);

f) zdyskontowane (art. 60) i skupione na własność papiery procentowe (art. 55, punkt e);

g) dług Skarbu (art. 53, punkt e);

h) nieruchomości i ruchomości;

i) inne aktywa.

B. po stronie biernej:

a) kapitał zakładowy;

b) fundusz zapasawy;

c) obieg biletów bankowych;

d) rachunki żyrowe i inne zobowiązania;

e) inne pasywa.

VII. Likwidajca Banku.

Art. 79.

Bank Polski może się zlikwidować na mocy uchwały powziętej większością dwóch trzecich głosów obecnych, na specjalnie w tym celu zwołanem Walnem Zebraniu, którego porządek obrad z wyszczególnieniem sprawy likwidacji Banku, został ogłoszony co najmniej na 4 tygodnie przedtem. Przez czas trwania przywileju emisyjnego uchwała o likwidacji wymaga zatwierdzenia przez władze ustawodawcze.

Art. 80.

W razie wygaśnięcia przywileju lub wcześniejszego zlikwidowania Banku Skarb Państwa może na mocy osobnej ustawy przejąć w całości albo częściowo Bank według sprawdzonej przez Ministra Skarbu bilansowej wartości.

Art. 81.

W razie przejęcia Banku przez Skarb ustaloną wartość Banku wypłaca się akcjonarjuszom na ręce Rady Banku, która zastępuje ich interesy przy obrachunku i której uprawnienia gasną z chwilą dokanania tej wypłaty, o ile chodzi o sprawy wynikające z przejęcia Banku przez Skarb.

Art. 82.

O ileby wygasł przywilej emisyjny Banku, a Rząd nie skorzystał z przysługującego mu prawa przejęcia, lub wyłączył szczególne agendy Banku z pod tego przejęcia, wówczas Walne Zebranie może uchwalić dalsze prowadzenie Banku z wykluczeniem czynności emisyjnych i wszystkich uprawnień i zobowiązań, związanych z przywilejem emisyjnym, oraz wszelkich innnych szczególnych uprawnień Banku. Prawo do firmy Banku Polskiego przechodzi wówczas na Skarb Państwa, a Walne Zebranie dotychczasowych akcjonarjuszów winno uchwalić nowy statut, na którego zasadzie Bank podlegać będzie tym samym normom prawnym, co inne banki akcyjne. Rząd nie może odmówić zatwierdzenia statutu Banku, o ile statut ten odpowiadać będzie ogólnym warunkom.

Art. 83.

Uchwała o dalszem prowadzeniu Banku jako zwyczajnego banku akcyjnego wymaga większości dwóch trzecich głosów Walnego Zebrania.

Art. 84.

O ile nie nastąpi przejęcie Banku przez Skarb, likwidacja jego odbywa się według zasad prawnych stosowanych wogóle do likwidacji spółek akcyjnych.

VIII. Szczególne uprawnienia Banku.

Art. 85.

Bank Polski jest wolny od wszelkich podatków państwowych i samorządowych, jako też od wszelkich opłat stemplowych, z wyjątkiem podatku od nieruchomości i podatku gruntowego.

Art. 86.

Księgi Banku oraz wszelkie dowody wystawiane przez Bank i jego organa są wolne od opłat stemplowych.

Art. 87.

Księgi Banku i odpisy z nich we właściwy sposób wystawione mają moc dowodową dokumentów publicznych, a dowody zobowiązania z wyciągami ksiąg Banku, mają moc tytułów egzekucyjnych i hipotecznych.

Art. 88.

Bank Polski jest zwolniony od rejestracji sądowej.

Art. 89.

Skargi przeciw Bankowi można wnosić tylko przed właściwym sądem w Warszawie.

Art. 90.

Wszelkie spory między Rządem a Bankiem wynikające z zastosowania przepisów niniejszego statutu oraz udzielonego nim przywileju rozstrzyga ostatecznie Komisja Rozjemcza z wyłączeniem wszelkich dalszych kroków prawnych.

Komisja Rozjemcza składa się z Prezesa Sądu Najwyższego jako przewodniczącego i 4 członków, z tych dwóch mianowanych przez Prezesa Rady Ministrów, a dwóch przez Radę Banku.

Komisja Rozjemcza wydaje orzeczenie zwykłą większością głosów, po uprzedniem wysłuchaniu przedstawicieli Rządu i Rady Banku. W razie jednakowej ilości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego. Komisja Rozjemcza nie jest związana w swem postępowaniu żadnemi przepisami, obowiązana jest jednak orzeczenie swoje uzasadnić.

Dz. U. R. P. z dn. 5. XI. 1926 r. Nr. 109 poz. 639).

Przepisy o państwowej służbie cywilnej.

333.

ROZPORZĄDZENIE

PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 4 listopada 1926 r.

w sprawie jednorazowego zasiłku dla funkcjonarjuszów państwowych i osób wojskowych.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji oraz ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 78 poz. 443) postanawiam, co następuje:

Art. 1. Pełniącym służbę na obszarze Państwa Polskiego funkcjonarjuszom państwowym oraz wojskowym zawodowym i oficerom rezerwy, zatrzymanym w czynnej służbie przyznaje się jednorazowy zasiłek w wysokości 20 proc. uposażenia miesięcznego.

Za funkcjonarjuszów państwowych w rozumieniu niniejszego rozporządzenia uważa się osoby, wymienione w art. art. 1 ustęp 1 zdanie 2-gie, 102 i 103 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. Nr. 116 poz. 924) oraz osoby podlegające ustawie z dnia 5 grudnia 1923 r. o uposażeniu sę-

dziów w sądownictwie powszechnem i administracyjnem oraz prokuratorów (Dz. U. R. P. Nr. 134 poz. 1107).

Przez uposażenie, stanowiące podstawę obliczenia zasiłku, rozumie się uposażenie przysługujące w dniu 1 listopada 1926 r., a obliczone na zasadzie art. art. 3, 4 i 118 ustawy z dnia 9 października 1923 r. oraz art. art. 4, 5, 8 i 25 ustawy z dnia 5 grudnia 1923 r. O ile chodzi o dodatki z art. 8 ostatnio wymienionej ustawy, uwzględnia się je w wysokości, ustalonej w art. 3 ustawy z dnia 22 grudnia 1925 r. o środkach zapewnienia równowagi budżetowej.

Art. 2. Od prawa do jednorazowego zasiłku wyłączeni są:

pozostający na urlopie bezpłatnym funkcjonarjusze państwowi i osoby wojskowe, a ponadto następujące kategorje wojskowych:

a) poberający dodatek służbowy,

b) pozostający w stanie nieczynnym bez uposażenia lub z uposażeniem emerytalnem i

c) słuchacze szkół i kursów, otrzymujący dodatek z tytułu przeniesienia służbowego.

Art. 3.. Zasiłek, przyznany art. 1 niniejszego rozporządzenia, będzie wypłacony w dwóch równych ratach, a to w dniu 15-tym listopada i 15-tym grudnia 1926 r.

Art. 4. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Prezesowi Rady Ministrów i Ministrowi Skarbu oraz wszystkim innym ministrom we właściwym każdemu z nich zakresie działania.

Art. 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej:
(—) *I. Mościcki.*

Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych:
(—) *J. Piłsudski.*

Minister i Kierownik Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
(—) *K. Bartel.*

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) *Sławoj Składkowski.*

Minister Spraw Zagranicznych:
(—) *August Zaleski.*

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

Minister Sprawiedliwości:
(—) *A. Meysztowicz.*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
(—) *Niezabytowski.*

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

Minister Komunkacji:
(—) *Romocki.*

Minister Robót Publicznych:
(—) *Moraczewski.*

Minister Pracy i Opieki Społecznej:
(—) Dr. *Jurkiewicz.*

Minister Reform Rolnych:
(—) *Witold Staniewicz.*

(D. U. R. P. z dnia 6 listopada 1926 r. Nr. 110, poz. 642).

Wiadomości nieurzędowe.

KOMUNIKAT Nr. 29.

Kasy Pogrzebowej Pracowników Skarbowych.

Z powodu śmierci członka Kasy Marji Nowaczyńskiej w dniu 12 kwietnia 1926 r., Bronisława Głowińskiego w dniu 22 sierpnia 1926 r., Franciszka Załęskiego w dniu 20 października 1926 r. Kasa wypłaciła zapomogę w kwocie 1200 złotych, wobec czego należy się od każdego udziału 1 zł. 80 gr.

Zawiadamiając o powyższem Kasa prosi o wpłacenie należnych składek do P. K. O. na konto czekowe Kasy 3477 (trzy tysiące czterysta siedemdziesiąt siedem).

Jednocześnie Kasa zawiadamia, że z powodu niepłacenia składek zostali wykreśleni niżej wymienieni członkowie Kasy:

Wojdat Antoni, Wojdat Stefanja, Kochanowska Marja, Blizińska Stanisława, Szwantur Wincenty, Kurkowski Józef, Siedlecki Kazimierz, Tatarowicz Wincenty, Pławski Józef, Osiński Józef, Kutz Jan, Kamiński Jan, Dżagan Michał, Gwozdek Edward, Błonkiewicz Bolesław, Rościszewski Jerzy, Albrecht Ludwik, Stefański Bronisław, Tychoński Stanisław, Rudziński Stefan, Kozaczek Antoni, Kubuś Ludomir, Lange Jan, Łopatowski Józef, Rajska Ferdynandowa, Szczepanowska Marja, Krakowiak Ludwik, Szarle Władysław, Rozmanit Juljan, Kwiatkowski Tadeusz, Jaworski Jan, Jaworska Marja, Poczotko Antoni, Maciejewski Stanisław, Suder Stanisław, Anioł Antoni, Rydarowski Roman, Piskoś Jan, Makarski Władysław, Czerwiński Antoni, Langner Gustaw, Fiałkowski Adam, Konarski Jan, Papierz Jan, Skowroński Jan, Drebinkendycz Mieczysław, Oswald Władysław, Kowalski Edmund, Lewandowski Stanisław, Walter Karol, Przeniewski Roman. Popławski Władysław, Kotowski Mieczysław, Dwernicki Kazimierz, Maksymowicz Włodzimierz, Kornicz Józef, Gadziński Jan, Rozener Paweł, Kocybała Jan, Murawski Justyn, Szczerba Edward, Maślany Stanisław, Szmoda Walerjan, Nagórski Mieczysław, Murawski Feliks, Manieszewski Franciszek, Krajewski Jan, Michalski Marjan, Czarnowski Hieronim, Kocinżewski Hubert, Sławikowski Ignacy, Kalinowska Leokadja, Buchholzówna Helena, Trzeciak Józef, Gadycki Wacław, Kaliszewski Józef, Piątek Józef, Olejniszak Józef, Brochoński Jan, Biernacki Aleksander, Tyssowski Mieczysław, Tyssowska Marja, Łukasiewicz Henryk, Wydrzyński Bolesław, Sienko Marjanna, Makała Jan, Gniazdowski Adolf, Majewski Aleksander, Zwierzyński Mieczysław, Rudzińska Zofja, Jagielska Helena, Pogorzelski Kazimierz, Pogorzelska Marja, Ratajski Ignacy, Winnicki Józef, Ehrenfried Ignacy, Ehrenfried Karol, Malinowski Jan, Dowiatt Władysław, Cielińsk Marcin, Konieczko Ignacy, Nowosielski Antoni, Śliwa Wojciech, Turek Stanisław, Krysiak Feliks, Mroczkowski Jan, Zaydler Witold, Buchnerowa Jadwiga, Buchner Józef, Jakubowski Bohdan, Pietraszko Józef.

Tłoczono czcionkami Drukarni Państwowej, Miodowa Nr. 22 Nr. 34405. 19.XI. 26. 6000.